

Verslag raadpleging 7 december 2021

Voorzitter Jasper Boter (VVD)

Aanwezige raadsleden: Wim Koks (SP), Koosje van Doesen (D66) en Diederik vd Meide (PvdA)

De begeleidingscommissie heeft 3 onderwerpen benoemd voor het gesprek.

Moeder van 2 jongens maakt zich onder andere zorgen over de consultants, er is veel uitval en daardoor moeten zaken overgedragen worden, dat gaat niet altijd goed. Wilde zelf bijvoorbeeld geschoold worden om de kinderen te helpen, maar dit zit niet in het pakket., de zaken die aangereikt werden pasten niet bij de behoefte.

De scholen van de kinderen zijn zeer betrokken, het is te danken aan de schoolarts dat er door een aantal mensen actie is ondernomen (dit is buiten het WIJ-team omgegaan).

Eén van de zonen heeft alle vertrouwen in de hulpverlening verloren, daarom zijn er ook geen gesprekken meer met de medewerkers van het WIJ-team.

Het zou heel fijn zijn dat er zonder vooroordeel en zonder voorafgaand idee ('ik ga dit inzetten, dit ligt voor de hand') geluisterd wordt. Er wordt gehandeld vanuit het aanbod, in plaats van de zorgplaats.

Vader van zoon (scheiding) sluit zich aan bij de vorige spreker. Zijn ervaring is dat als je met lichte hulp start het risico bestaat dat je hier een hele tijd 'in blijft hangen'. Heeft ervaring met drie gemeenten, er is geen onderlinge uitwisseling. Bij de intake van lichte hulp moet goed doorgevraagd worden door de hulpverlener, maar zonder een kant te kiezen. Dat vraagt om een ervaren hulpverlener, die daar doorheen kan prikken. Hij is zeven jaar blijven hangen in de lichte hulp. Er loopt nog steeds een traject, maar omdat er zoveel procedures zijn is het kind zomaar 18. Ook daar moet aandacht voor zijn.

Alle trajecten worden in stappenplannen doorlopen en daarin wordt de jongere niet gehoord, er wordt een therapie aanbevolen en daar kan ik me dan in schikken.

Ouder en lid ouderraad betrokken bij Team 050 en ervaringsdeskundige JENN sluit zich ook hierbij aan. Wat de vorige spreker aangeeft is een triest voorbeeld van het bekijken van de problematiek in termen van lichte en zware hulp. Als het gaat om kinderen / gezinnen met problematiek zou het beter zijn om zware hulp in te zetten en dan af te schalen, dan andersom. Als je dit soort vraagstukken volledig bij WIJ zou neerleggen, is er kans op lichte hulp.

Indicaties hebben een beperkte duur, je moet voortdurend opnieuw beoordelen. De kans bestaat dat de beoordeling anders wordt. Ervaring en goede indicaties afgeven is afhankelijk van de ervaring, opleiding en achtergrond van degene die de indicatie moet stellen.

Nederland kent een woud aan regels, gemeenten worden gevraagd om daar nog een oerwoud naast te zetten en het wiel opnieuw uit te vinden. Dat werkt niet mee.

Eerdere ouder merkt op dat ook kennis aanwezig moet zijn om de juiste hulp aan te bieden. Deze kennis ontbreekt nogal eens. WIJ krijgt deze portefeuille, maar kan dat eigenlijk niet aan. Er moet kritisch worden gekeken of WIJ wel toegerust is en de ervaring heeft om dit aan te kunnen. Hulpverleners kunnen wel goed opgeleid zijn, maar moeten ook weten wanneer er hulp door anderen moet worden ingeroepen.

Iemand werkzaam bij jeugdbescherming vraagt zich af in hoeverre WIJ gestuurd wordt op kostenbesparend indiceren. Er wordt steeds lichte hulp ingezet. Problemen die in jaren zijn

ontstaan, kunnen niet in maanden worden opgelost. Er moet goed worden geluisterd naar ouders en jongeren en op basis daarvan bekijken wat er nodig is. Zoekt zelf de samenwerking op, zodat ze niet steeds opnieuw hoeft te beginnen. Maakt zich zorgen dat alles bij WIJ terecht komt, kennis en specialisme die opgebouwd is komt nu bij WIJ terecht. Het is tot nu toe niet gelukt om WIJ zo op te bouwen. Er zijn op dit moment wachtlijsten, er is te weinig personeel of er is al te veel verbruikt zodat jongeren nog langer moeten wachten. Het zou anders georganiseerd moeten worden. Maakt zich zorgen over de plannen die nu voorliggen.

Zelfstandig ondernemer met een praktijk voor rouw en verlies hoorde dat WIJ vrij gesloten is en dat is over het algemeen ook haar indruk. Ze krijgt veel doorverwijzingen van huisartsen en schoolartsen. Er moet goed gekeken worden welke partijen wat aanbieden en dan bekijken of het goedkoper kan in plaats van langere trajecten inzetten.

Wel een positief verhaal van iemand die vanuit WIJ een doorverwijzing deed.

Er wordt nog opgemerkt dat een HBO-opleiding niet altijd alles zegt over de persoon. Is iemand bereid om alles in te zetten? Er is angst onder jongeren en ouders dat de hulpverlening straks bij WIJ wordt ondergebracht. Er wordt vast veel bij andere instanties weggehaald, die niet meer kunnen aanbieden en wellicht omvallen. Gaat een gevoel van onveiligheid geven.

Muziektherapeut – ik sluit hier op aan. Hoe gaat het straks, het zou mooi zijn als we de wachtlijsten kunnen omzeilen. Nieuwe cliënten moeten nu twee weken wachten, hoe mooi zou het zijn als er direct gestart kan worden. Hoe gaat dat straks bij SAMEN.? Mensen melden zich bij mij, maar ik kan ze niet helpen. Ze moeten zich bij WIJ melden en dan wachten tot ze aan de beurt zijn. De ervaring leert dat er slecht geluisterd wordt naar ouders en kinderen.

Eén van de sprekers geeft aan dat een collega bij de RIGG werkt en snapt dat hier kritisch naar gekeken wordt. Er is een groot verschil tussen het gesloten systeem in Groningen en de provincie Utrecht. Op papier ziet het er prachtig uit, maar het geeft meer administratieve lasten in plaats van het positieve effect. Het systeem in Utrecht is bewezen niet effectief. Ouders en kinderen weten heel goed wat er nodig is.

Beeldend therapeut – er is al veel gedeeld. Ze heeft op dit moment regelmatig contact met ouders, wat heb je nodig en gaat het goed. Zo kan er goede zorg geboden worden. Zorgen over hoe het er straks uit zal gaan zien.

Moeder van drie kinderen spreekt uit eigen ervaring. Ze heeft hulp gezocht bij haar gezinssituatie en kwam terecht bij een zelfstandige. Deze zelfstandige heeft jarenlang gesprekken gevoerd met haar en de rest van het gezin. Het CJGV was het niet eens met deze behandeling. Grote aanbieders plaatsen mensen in hokjes in plaats van te kijken wat er daadwerkelijk nodig is.

Eén van de moeders heeft slechte ervaringen met Lentis. Ze heeft liever iemand die haar kent en weet wat er nodig is. Er moet invulling gegeven worden aan de vertrouwensband.

Er wordt nog gereageerd op het kostenverhaal. Zij heeft ervaring met eindeloze evaluatiemomenten, als dat in één gesprek zou kunnen bespaar je zowel tijd als kosten.

Je kunt ook op een andere manier naar de kosten kijken als een ouder goed in beeld is, samen daarmee te bekijken of het traject afgerond kan worden. Nu moet dat eerst naar WIJ, omdat een indicatie afloopt.

Een andere moeder heeft te maken gehad met een evaluatie met 14 personen tegelijk en heeft dat als niet prettig ervaren. Zij heeft juist behoefte aan meerdere evaluaties.

Veel vraagt om maatwerk, je wordt teveel gedwongen om in kaders te werken. Hulpverleners vragen zich dan af of ze het wel goed doen en zijn bang voor klachten. Er ligt nadruk op administratie. Als WIJ gaat indiceren binnen diezelfde WIJ bestaat de kans dat als hulp niet lekker loopt dit niet makkelijk gesignaleerd wordt. Dit geeft minder vertrouwen. Daarom zou het indiceren en het verlenen van hulp door verschillende partijen moeten gebeuren. De leegloop binnen de organisatie is ook zorgelijk. Deze spreker kan zich nog moeilijk iets voorstellen bij de indicatieloze zorg, omdat nog niet helder is welke zorg onder WIJ gaat vallen en welke niet.

Een kinderpsycholoog heeft ook nog een positief verhaal over een jongen die binnen twee weken aan een zorgtraject kon beginnen en vanuit daar weer aan het werk is gegaan. Zij geeft aan dat gemeenten vaak door kosten worden gedreven, de kunst is dan om het kwalitatief beter te doen. Waar zit de preventie? Ziet veel mogelijkheden om te bekijken hoe het anders kan. Zij vraagt zich af of er een analyse bij WIJ gedaan is over wat er daadwerkelijk gebeurd en hoe dat gaat om zo te bekijken waar het schuurt? Zij is niet tegen WIJ, maar maakt zich zorgen over de jongeren.

Er wordt opgemerkt dat ieder kind speciaal is en dat het eigenlijk allemaal speciale zorg is (onder welke noemer je het ook brengt).

Zijn ouders en jongeren betrokken bij de plannen van WIJ? Het lijkt alsof er over hen in plaats van met hen gesproken wordt.

Jasper dankt een ieder voor zijn inbreng en sluit de bijeenkomst af.